Ч. 137 (14.035). Львів, понеділок 27. травня 1935. Pocztowa opłata opłacono ryczałtem. Рік LVI.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 504-060. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло“, Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 доляр, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

У ТЕАТРІ РІЖНОРОДНОСТЕЙ
Нині год. 7·30 веч. „Перша пєса Фанні“
одна з найліпших ком. Г. Б. Шова у виконанні найліпших артист. сил Міських Театрів.

Напружені відносини у Франції.

ПАРИЖ, 26. 5. ПАТ. Вчорашні політичні наради прем. Фляндена між іншим з мін. Еріо вияснили дещо внутрішнє положення. Преса пише, що між міністрами дійшло до згоди в справі майбутньої тактики. „Ле Жур“ пише, що мін. Еріо підчас наради з премієром висловив свою згоду щодо проєкту в справі повновластей для уряду. Тому Еріо змінив дещо програму праць уряду. „Ле Котідієн“ пише: Щоб заспокоїти евентуальну опозицію правиці і лівиці та центрові партії премієр виясвив би, що повновласти матимуть наскрізь господарський характер і не будуть звернені проти ріжних союзів, політичних організацій і т. д. Одначе політичне положення у Франції далі напружене і невиключена теж збірна димісія цілого кабінету.

Затіснення французько-большевицької приязни.

В днях 9. і 10. липня ц. р. уладжують у Франції т. зв. дні французько-большевицької приязни. Багато визначних діячів виголосить відчити про розвій культурного, господарського і політичного життя в СССР. До проводу почесного комітету увійшли мін. Еріо, колишні міністри Де Монзі і Кот та інші.

Розвязали Товариство старих большевиків.

МОСКВА, 26. 5. ПАТ. Всі часописи принесли на першій сторінці комунікат центрального комітету компартії, який приказує зліквідувати Т-во Старих Большевиків. Зліквідують на основі ухвали членів т-ва. Ліквідація зробила в Москві велике враження. Пояснюють, що т-во, яке приймало членів партії з 18-літнім стажем, мусілоб тепер приняти кількасот тисяч нових членів, які вступили до партії вже після революції, а це моглоб загрожувати створенням нової „партії“. Т-во, не зважаючи на значний особистий авторитет своїх членів, не відгравало останніми часами більшої політичної ролі.

Літвінова запросили до Парижа.

БЕРЛІН, 26. 5. ПАТ. Нім. Інф. Бюро повідомляє з Москви: Тас повідомляє зі Женеви, що комісаря Літвінова, міністер Ляваль запросив до Парижа. У справі речинця сказав мін. Ляваль, що ком. Літвінов сам собі його устійнить. Ком. Літвінов конферував довший час із мін. Бенешом. Гостина мін. Бенеша в Москві передбачена на 8. червня ц. р. Мін. Тітулеску приїде до Москви з кінцем червня.

Вибори до краєвих соймів у ЧСР.

ПРАГА, 26. 5. ПАТ. Нині відбулися в Чехословаччині вибори до представництв (краєвих і повітових соймів). Згідно з дотеперішніми даними партії задержують свій стан посідання, який здобули в парляментарних виборах, що відбулися мин. тижня. Дані з кількох німецьких повітів кажуть, що Генляйнова партія здобула деякі мандати коштом німецьких аґраріїв.

Схопили сина американського міліонера.

НЮ ЙОРК, 26. 5. ПАТ. Велике враження у Злучених Державах викликало загинення 9-літнього Юрія Веєргенсена, сина багатого власника тартаків у Такомі, стейту Вашинґтон. Минулої пятниці хлопець не вернувся зі школи до дому. Здогадуються, що його схопили бандити. Кружляють поголоски, що батьки одержали листа з домаганням заплатити 200 тисяч долярів окупу.

Повстання в Іраку.

ТЕЛЬ АВІВ, 26. 5. ПАТ. Повстання в Іраку прибирає на силі, тому, що прилучилися інші арабські племена. В окрузі Рамітія повстанці здобули кілька важних стратегічних точок і перервали телефонічні сполуки з рештою краю. Уряд Іраку оголосив воєнний стан. Арештували одного з провідників повстання Асад Алія.

Зїзд пробоєвиків.

ЛЯЙПЦІҐ, 26. 5. ПАТ. У суботу й неділю був у Дрездені при участи 120 тисяч пробоєвиків партійний зїзд. Підчас зїзду відбулися вправи передшкільна та політичні маніфестації. Зїзд закінчився дефілядою більше як сто тисяч пробоєвиків. Намісник Саксонії Мучман сказав м. ін.: Ніяка влада на землі, ні клир, ні капіталізм або інші подібні володарі не будуть уже правити Німеччиною. Без нац. соціялізму нема армії, нема закордонної політики. Без нас є знищення та упадок.

Кінець гірничого страйку.

БРЮССЕЛЯ, ПАТ. Центральний комітет союзу шахтарів постановив приняти предложення мішаної комісії, яке підвищує незначно робітничу плату. У звязку з цією постановою комітет візвав шахтарів вернути до праці від вівтірка.

АВТОМОБІЛЕВІ КАТАСТРОФИ.

ОРЛЕАН, 26. 5. ПАТ. Підчас автомобілевих перегонів в Орлеані одно авто зісунулося з рова та впало на видців. 12 осіб було ранених, 8 з них забрали до шпиталю.

БЕРЛІН, 26. 5. ПАТ. На шляху біля Штернберґу-Геренгольц у суботу пасажирське авто минаючи наколесника наїхало на каміння, при чому згинули два пасажири.

ҐЕРІНҐ У СОФІЇ.

СОФІЯ, 26. 5. ПАТ. Нині прилетів тут літаком із Будапешту пруський премієр ген. Ґерінґ і міністер Керль і ін. Німецьких гостей привитав міністер комунікації Кожуханов, міністер освіти Радев і представники міста та суспільности.

РЕКОНСТРУКЦІЯ АНГЛІЙСЬКОГО УРЯДУ.

ЛЬОНДОН, 26. 5. ПАТ. „Сандей Експрес“ повідомляє, що 4. червня ц. р. як скінчиться ювилейне королівське свято, зреконструють кабінет.

БОЇ В КИТАЮ.

ТОКІО, 26. 5. ПАТ. Комунікат штабу квантунської армії повідомляє, що бандити під проводом ген. Сюн-Джан-Чіня заняли здемілітаризовану стрефу та перейшли великий китайський мур. У бою згинув Сюн-Джан-Чінь.

ДО ВІЙСЬКА.

РИМ, 26. 5. ПАТ. Появився розпорядок, що покликає до чинної військової служби підстаршин і військових техніків річника 1912.

—o—

СПОРТ.

ДЕНЬ УКРАЇНСЬКОГО СПОРТОВЦЯ.

Заходом Українського Спортового Союзу відбувся „День Українського Спортовця“ з метою дати показ усіх родів літніх спортів.

Сітківкові змагання.

„Д. У. С.“ попередили ситківкові змагання між репрезентацією Львова і Львівським Клюбом Ситківкарів, які відбулися на токах при вул. Войтіха в суботу 25. травня ц. р. пополудні. До гри станули: 1) Кулечко Д.— Хамула 5:7 6:1 6:2. 2) Маруняк — Пачовський 4:6 4;6. 3) Сасик, Маруняк — Я. Рожанківський, Хамула — переграли тільки один сет з вислідом 5:7. Тому що наступив зливний доощ, гру перервано.

В неділю 26. травня ц. р. йшли далі ситківкові змагання на токах при вул. Войтіха від 9 год. рано. Одначе задля непогоди відбулась тільки гра між Сасиком — Рожанківським Я. 5:7 6:4. Докінчення цих ситківкових змагань відбудеться в неділю 2. червня ц. р. теж на токах при вул. Войтіха.

Легко-атлєтичні змагання.

В неділю 26. травня ц. р. з приводу дощу відбулась щойно в год. 4-ій пополудні на площі Сокола-Батька дефіляда всіх змагунів Львівської Округи, до якої станули 191 осіб, між ними коло 40 жінок. Змагунів привитав короткою промовою голова У. С. С. д-р С. Шухевич.

Біг 100 м. мужчин: 1) Гомза (Черник) 12,9, 2) Орлик I (Богун) 13, 3) Вальчик (Сокіл-Батько), 4) Маланчук і 5) Коцюмбас (оба зі Сокола IV).

Скок жердкою увисочінь: О. Козачок (Сокіл-Батько) і В. Сліпко (Черник) по 2.80 м.

Шведська штафета 400+300+200+100: 1) Черник 2.19, 2) Сокіл-Батько, 3) Богун.

Біг 1500 м. мужчин: 1) Верцаба (Плай) 4.46, 2) Заліняк (Плай), 3) Соколовський (УССК), 4) Ловицький (УССК), 5) Кіт (УССК), 6) Орлик II (Богун), 7) Тиховський I і Тиховський II (С. Б.).

Одночасно відбувся показ таких спортових гор:

Кошівка між дружинами Черник — Сокіл-Батько 14:2.

—

Пориванка між дружинами Богун — Тризуб 3:2.

Відбиванка між жіночими дружинами: 1) Стріла — Сокіл IV 0:2 (9:15, 9:16); 2) Дніпро (Винники) — Сокіл IV 2:0 (16:14 і 15:7), 3) Сокіл — Плай 2:1 (16:14 9:16 15:7).

Гри затягнулись аж до 8 год. вечором. Публики не зважаючи на дощ понад 300 осіб.

ОҐНІСКО — УКРАЇНА 3:2 (1:2).

Чергова програна України вповні заслужена. Противник грав під кожним оглядом краще і дуже амбітно. Україна грала незвичайно слабо, а передовсім без ніякої амбіції і без волі та охоти змагання виграти. Бракує дружині передовсім амбіції і охоти до гри. Гра за мистецтво, це не забавка. Ще такі одні змагання, то Україна готова стратити своїх численних симпатиків.

В цих змаганнях тяжко когось вирізнити, кожний грав нижче своєї форми. Чорно-червоних спеціяльно добра форма гостей і їх амбітна та доцільна гра. Видців без уваги на погоду около 800.

УКРАЇНА II — ЧОҐНІ II 2:0 (1:0).

Заслужена перемога резерви України, яка мала весь час перевагу. Ворота добули Лісікевич і Бернацький.

МИСТЕЦТВА ЛІҐИ.

ЛОДЗЬ. Л. К. С. — Погонь 3:1 (3:0).
ВАРШАВА. Рух — Польонія 2:1.
ПОЗНАНЬ. Варта — Леґія 3:0 (2:0).
КАТОВИЦІ. Шлеськ — Краковія 2:1 (1:1).
КРАКІВ. Висла — Гарбарня 4:2 (0:1).

МИСТЕЦТВА ОКР. ЛІҐИ.

ЛЬВІВ. Гасмонея — II. Сокіл 1:0 (1:0).
ЛЬВІВ. Лехія — Чуваї 2:2 (0:0).
ЛЬВІВ. Погонь I Б — Ресовія 4:1 (1:1).
ЛЬВІВ. Чорні — Польонія 8:0 (4:0).

Засоби й можливости розбудження і плекання людської енергії.

Стаття відзначена на конкурсі „Діла".

Все, що в світі діється, діється на підставі діялектичного змагання якихось сил. Зерновою точкою енергії є безвладність. Як тільки перемогти на одну мільйонову отсю безвладність, — зачинається творення і зростання все нових і нових сил. А що у фізичному, а тим не менше і психічному світі діяють безчисленні, ріжнородні, часто противні сили або й цілі комплекси сил, то нерідко трапляються моменти взаїмного послаблювання себе тих сил аж до повного застою. Очевидно, що частіше в тому взаїмному змаганні ті сили побільшуються, зростають, могутніють.

Людина — це цілий окремий світ. В ній ділає також безліч ріжнородних і фізичних, і психічних сил. Стан тих ріжнородних сил у самій людині є підставою, умовиною і показчиком тих енергій, які вона показує назовні. Беручи справу природно, нормальна, зовсім здорова, добре зорганізована внутрішньо і зовнішньо людина повинна мати найбільше енергії. Гармонійно розвинені всі складники її моральної і фізичної появи повинні давати найвище напруження її індивідуальности. А проте часто стрічаємо людей з такими чи іншими фізичними браками, а зате з великою фізичною силою. Якби так призадуматися над цим глибше, то можеб і віднайшлися причини такого явища. Та тут іде про те, якими засобами можна розвинути і скріпити людську енергію, без огляду на те, чи в кого краще розвинене життя фізичне чи психічне.

Купуйте черевики тільки в „КОМЕТІ" Львів, Ринок ч. 27. — У власній управі робітня, де можете собі замовити вибагливе взуття. — Приймаємо всякі репарації.

Отже знаючи, що людина є частиною природи та що підлягає тим самим природнім законам, треба нам тепер зясувати собі, що ми розуміємо під поняттям: людська енергія і з якою метою бажалиб розбудити цю енергію. Коли ми ставимо до себе чи до когось іншого домагання, розбудити чи розвинути людську енергію, то, не говорячи про те, розуміємо, що ця енергія потрібна нам не для чогось злого, до якихнебудь руїнницьких задумів, але для скріплення та розбудови нашого загального життя, для творення якихсь моральних чи матеріяльних потрібних нам вартостей. У такому випадку іде нам передовсім про внутрішню, моральну енергію.

Психічна сила, як відомо, концентрується головно у т. зв. енергії волі. Иде про те, щоб витворити в собі сильну волю. Не вистане мати буйну фантазію і вміння та спромогу віднайти, піддати або сотворити якийсь добрий плян. Голова неодного фантаста аж кипить від найбуйніших, найкращих плянів, але з тих прекрасних плянів нікому ніякої користи, доки вони не переведені в життя. А перевести в життя великі, гарні пляни може тільки людина або якийсь гурт людей, що має сильну, тверду волю. Слаба воля, брак волі — це і є та безвладність, яка є запереченням енергії, запереченням руху, запереченням життя.

Коли хочемо побороти цю безвладність у людині, мусимо взятися до того поборювання від самого початку. Безвладність — це прикмета, чи пак притаманність характеру, а як відомо, характер твориться вже в найнижчому, дитячому віці. Ми знаємо, що здорова дитина — це безнастанне виладовування енергії, це надмір енергії, це безнастанна метушня, це заперечення всякої отяжілости, безвладности. З віком ця невичерпана метушливість, енергія і т. д. слабне, у деякого часом аж до повного занепаду. Отже мусять бути якісь причини того, що з віком ця енергія слабшає. Очевидно, що є тисячні причини і неможливо тут займатися ними. Але одне можна сказати, а саме, що розумна суспільність мусить і повинна для власного добра старатися всякими способами піддержувати оттү життєву енергію, якої завдатки маємо всі в дитинстві. Ясна річ, що треба би зреформувати ціле виховання і шкільництво, щоб могти впливати на розвиток і скріплення енергії, а не на її занепад. Так школа, а може ще більше дім ділають гальмуючо на розвиток фізичних і психічних сил дитини. Це може і єресь. Але коли приглянутись добре до того всього, що діється і чого вимагають від дитини у школі й дома, то напевно потвердимо повищі слова. Одначе ми не маємо спромоги змінити шкільних тенденцій і практики, та зате домашні відносини є доступні нашому впливові та змаганням. І про фізичне творення та скріплювання енергії не говоримо, хоч, що правда, і таке впливання не є без значіння. Відповідне відживлювання і спорт у міру — це несогірші засоби піддержання життєвої енергії. Але тут нам іде, здається, головно про психічну силу (бажання слави, краси, добра)...

Одною з поважних причин занепаду енергії в людини є брак правильного і постійного заняття. Як людина змалку привикне до байдикування, до розлігування, то з кожним днем, а кожним місяцем і роком стає вона важчою, отяжілішою. Ця отяжілість наклеюється на неї, як болото на подорожнього, і з кожним кроком стає їй важче двигнутися з місця. Немов би гою привалена така людина. Безвладність волі — це найбільший ворог людини. Тому слід дуже дбати про те, щоб дітвора поза зовсім свобідними годинами забав мала упорядковане цілоденне життя. Навіть у забаві повинен панувати якийсь порядок і правильність. А вже дуже шкідливим для розвитку характеру є розхристаність занять і цілоденного життя дітвори.

Одначе і надмірна строгість у заняттях і заняття, що перерастають сили дитини, є надзвичайно шкідливі. Людина, обтяжена надмірною або неприємною працею, тратить охоту до неї та не тільки до тієї надмірної, немилої, але й загалом до всякої іншої праці. Отсе і є ті два протилежні полюси, на яких і серед яких сталюється людська енергія, а ніколи не розвивається. І саме серед тих двох бігунів бється тепер наше життя — або безробіття або праця з виласкою очей і сьомого поту.

Та коли брати під увагу дозрілих людей у такому стані, як вони тепер є і поставити питання про засоби розвинення і можливости скріплення їхньої енергії, то треба найперше зясувати собі, які елементи складаються на принагідні або постійні вияви їхньої енергії. Треба зясувати собі, що спонукує їхні сили до напруженої діяльности, до активности. Та щоб людина набрала охоти напружувати свою енергію, мусить бачити перед собою або якусь бажану для себе мету, або якесь глибше зацікавлення до праці, яку має виконати, або вкінці мати якусь насолоду у виладовуванні своїх сил.

Знаємо, що є ріжні причини людської активности. І так: одні напружують усі свої сили, щоб здобути якийсь рекорд для заспокоєння своїх амбіцій або жадоби слави... Другі змагаються з цілим ворожим світом та окруженням в обороні або для утвердження якоїсь правди. Треті спрямовують усі свої сили й увагу для творення якоїсь речі, що відповідає їхньому розумінню і чуттю естетичному. Ще інші роблять те саме навіть не для слави, не задля краси, ані задля правди, але з метою переперти своє слово і свою думку. Кожний з тих актів енергії на завжди получений з приємністю праці і труду; часто це труди, яких в інших обставинах не підняласяб людина за ніякі гроші. Часто такий вияв енергії має чисто особисте значіння і вагу. Ішлоби про те, щоби оті сили спрямувати в сторону загального добра. Використати оті всі спонуки індивідуальних змагань та вжити їх, як засобів розбудження людських енергій — це булоб одним із завдань тих громадських чинників, що кермують загальним життям.

В кожному з тих проявів енергії виступає чинник волі, чинник тієї психічної сили, що є підставою всякої діяльности. І саме тут приходимо до того основного питання, на якому мусить опертися всяка спроба розбудити людську енергію. Є ріжні чинники в житті людини, що впливають гальмуючо на розвиток тієї психічної сили. Онанія належить до тих, що дуже поширені, а яких можна позбутися через відповідний підхід до цього питання. Про ті справи говориться часто по ріжних лікарських брошурах і тому не говоритимемо тут ширше про те. Вееж таки сказати треба, що не можна дітворі й молоді давати за багато часу на байдикування та на самотнє скривання по кутках.

Другим чинником, що впливає гальмуючо на розвій волі, є брак віри у власні сили. Той брак віри є явищем дуже поширеним і надзвичайно шкідливим, бо віра у власні сили — це вже сама собою незвичайно велика сила. Якщо ми зналиб, який великий злочин поповнюємо, коли нерозважним словом чи відрухом підриваємо в комунебудь, головнож у дитині, те довіря

У багатого приятелів багато, — а в бідного ні одного!
Будете мати приятелів складаючи свої ощадности
в Кооперативному Банку „Дністер"
у ЛЬВОВІ, вул. РУСЬКА ч. 20.

у власні сили, то звертали6 ми далеко більшу увагу на наші слова. Все наше виховання повинно всіми силами прямувати до того, щоби в дітворі, в молоді і взагалі в людині витворювати й піддержувати цю благодатну віру.

Сила сугестії — це велика сила і нею можна обезвладнити або безмірно скріпити добру волю людини. Я сам мав нагоду переконатись на собі, що значить сугестія. Ще перед війною попала мені в руки одна книжка „Штука жиця", чи як вона там звалась (уже не пригадую собі докладно). Вона так додала мені віри в себе, що я в короткому часі написав реферат і опісля виголосив його... Я, що передтим не знав, як до нього забратися, ба — взагалі не мав відваги братися до писання якогоб то не було реферату.

Уважаю, що одним з найважніших засобів розбудження духової енергії є відповідна лектура. Уважаю, що відповідні громадські чинники, яким залежить на тому, щоби скріпити активність, щоб витворити і збільшити енергію загалу, повинні винайти з усіх власних і світових літератур відповідні книжки і подбати, щоб ті книжки пропхалися в найширші маси, книжки, що розбуджують віру у власні сили (напр. Ферстер). Друге, що в хаті і в школі і деінде не слід хочаб і найменшим словом відбирати комунебудь, чи хочби тільки підривати цю віру у власні сили.

Споріднена з цим і автосугестія. Це вже кожний сам для себе повинен при кожній праці, при кожному ділі вмовляти в себе, що „цю річ я безумовно виконаю, зубами розгризу, руками й ногами... пазурами причеплюся, а таки зроблю!"

Це все, що досі сказано, відносилося до поодиноких осіб. Коли візьмемо під розвагу одиниці збірні, себто всякі гурти, товариства, чи загалом організації, то побачимо, що і на тому грунті можна або з великим успіхом спряти розвиткові людських енергій, або впливати гальмуючо на той розвиток.

Молоді люди, що вступають до якоїсь організації, приносять звичайно зі собою повно запалу і великої охоти до праці. Але той запал і ця охота не завсіди получена з відповідним вмінням узятися за дану роботу. Звичайна несміливість вяже цю охоту. Нерідко призирливе слово, чи погляд інших осіб убиває той запал. І скільки прогріхів маємо на цьому терені! Справді розумна організація повинна вміти використати і підтримати цей запал, уміти розвинути всі сили, які тільки появляться і покажуться життєздатними.

Відома річ, що тільки одиниці з великою відвагою, що часто межує з тим, що ми називаємо безличністю, мають змогу проявити себе на прилюдному терені. Кожна організація повинна підтримати всяку добру ініціятиву. Та замість того бачимо часто просто ненависть і ворожнечу до цікавих одиниць з розвиненою ініціятивою. Страх перед ривалізацією каже неодній, здавалось би, глибоко ідейній і патріотичній одиниці поступати супроти інших членів цієї нації зовсім не ідейно і не патріотично, а часто егоїстично... Приплюс... пригасає неодну ініціятивну галку і почин. Спаралізує таким робом охоту до праці і рівночасно послабить життєву енергію тієї молодої, або й немолодої тілом, а душею одиниці. Врештою ми якби хотіли справді розбуджувати і плекати людську енергію, то треба би змінити багато з внутрішнього життя майже в кожній установі, товаристві і т. д. Всякі родинні, товариські звязки і конфіденції висувають наперед людей з малою ініціятивою та енергією, а зате, відсовуючи на бік або на дальший плян енергійні одиниці, — послаблюють напруження людських енергій у народі.

Засобом, що сприяє розвиткові людської енергії, є не гострий докір, кпини, іронія, а доброзичлива порада, заохота, додавання відваги й віри у свою спроможність виконати кожне діло. Та тепер, коли тисячі рук і мізків чекають кожної хвилини на одне і те саме місце, ніхто не дбає про те, щоб людям додавати відваги й віри у власні сили, а саме навпаки. Не маєш відваги, прийде другий, що матиме відвагу. Та правду кажучи, не приходить другий, що має відвагу, а той, що

...протекцію і відповідні „референції". Та коли хто хоче справді знайти засоби й можливості розвитку і плекання людської енергії, то ті засоби, про які вже вище сказано, головнож відповідна книжка, добра сугестія особиста, додавання, а не відбирання віри в себе, дійсне і справжнє бажання плекати цю енергію в народі, — все те стане саме найкращим засобом до осягнення згаданої мети. А коли говорити про можливости розвитку енергії, то можна сказати, що ті можливости є безмежні навіть серед наших мізерних і занедбаних відносин.

Мені здається, що колиб зєднано відповідний гурт людей, таке спеціяльне тіло, яке малоб занятись винайденням відповідних засобів і способів розвитку людської енергії, то воно знайшлоб справді ті засоби... знайшлоб і відповідні книжки у власній і світовій літературі... знайшлоб і способи, як вплинути хоч на деякі наші установи й товариства, щоб вони мали на увазі розвиток, а не ослаблення тих живих сил у народі. Рівночасно думаю, що цей проект утворити таке тіло не є маловажний і, головне, не наївною або безтолковою вигадкою. Гадаю, що цей проект можна зреалізувати і то з великим хісном для розвитку і сідему тих людських енергій, що дрімають у нашому народі.

Андрій Волощак, Львів.

„Нова Зоря" вчить...

Те, що я написав про виставу „Посол до Бога" („Діло" 12. V. 1935., ч. 122) під наг. „Невдатня спроба", передрукувала „Нова Зоря" (з 19. V. ч. 36) з такою редакційною приміткою:

„Висше наведена „критика" се яскравий зразок, як не повинноси писати про перший твір молодого автора в зовсім новій для него области. Особливож у нас, де так мало працьовників хоче взагалі присвятити свою увагу важним і трудним релігійно-церковним справам. В творі Меріяма-Лужницького є блуди, бо де їх нема? Ми їх викажемо в оцінці твору зачинаємо містити в сім числі „Нової Зорі". Та коли бється особливо молодих людий з цілою безоглядністю, то річ ясна, що тим „способом" віджениться від праці кождого, (підч. „Н. З.") *хто має делікатніший ум і серце* (підч. моє). А такі звичайно бувають люди найздібніші і зовсім не найгірші".

У свому життї мав я вже богато учителів, які мали зі мною часами доволі клопотів, але не тому, що був тупим учеником, але тому, що я все мав і маю той звичай, щоби річи називати по імени.

А тепер я знов зовсім несподівано став богатший на одного „учителя". Редакція „Н. Зорі" прибралася в професорську тогу — і конечно хоче навчити мене писати. Направду, я є зворушений тим проявом доброї волі, проявом доброзичливости та учинности. За научку (бо це є „научка", а не наука) дякую, але нехай мій принагідний „учитель" вислухає тепер дещо від мене:

1) В тому всьому, що я написав про пєсу „Посол до Бога" я ніде не висловив навіть найменшого сумніву про те, що автор пєси не має „делікатнішого розуму і серця" — ані не зачислив я його до „людей найгірших". — Тому не розумію, чому „Нова Зоря" хоче мене конечно переконати, що п. Лужницький має „делікатніший розум і серце, та, що він не є найгірший (можеть мати делікатний ум і серце — а не вміти написати сценічного твору).

2) Певно мій „учитель" чув дещо, та й дещо може знає про такого пана, що звався Овідій. Він мав також делікатний розум і серце. А коли його мама била його не по розумі і по серцю, але по т. зв. неделікатній частині тіла, то хлопчина з болю кричав „iam, iam, non faciam!" Однак це йому зовсім не пошкодило: він виріс — та став великим поетом.

3) У тому, що я написав, я не „бив" п. Лужницького ані по розумі, ані по серцю. *Якщо п. Лужницький має дійсно правдивий талант*, то те, що я написав, напевно не пошкодить йому: буде дальше писати так, як це робив Овідій, чого п. Лужницькому з цілого серця бажаю. Якщож таланту не має, то мої замітки йому тільки поможуть: без жадної школи для літератури перестане писати історичні драми.

4) Вже тепер я зовсім не був би здивований, колиб „Нова Зоря" передрукувала те все, що я тут написав та додала ще від себе таку замітку: „Це є яскравий зразок — як не повинноси писати відповіди своїм „учителям".

5) На закінчення: мериторичне становище „Н. Зорі" в оцінці пєси „Посол до Бога" є фальшиве — і до тої справи — в найближчому часі — ще повернусь.

Львів, 25. V. 1935. *о. д-р Осип Кладочний.*

ВІДГУКИ ДНЯ.

Зшиток у жовтій окладинці.

Передо мною зшиток у жовтій окладинці з двома образками: на однім чоловік трубить з фляшки, жінка журиться, а дитина плаче, на другім два хлопці-молодці розбили фляшку, а самі з книжкою під пахою йдуть кудись. По середині, між образками напис: Геть з алькоголем!, а під сподом назва журналу: Відродження.

Нераз і я і інші посміхуємось із абстинентів. Чому, мовляв, відмовляти собі того всього, що може порадувати душу в нинішних сумних часах!? Хоче чоловяга закурити — дайте нехай закурить, хоче випити — нехай випе. Може відляже йому трохи від серця, може втишиться хоч на хвилину хробак, що гризе і гложе і вертить і кусає — десь там глибоко в грудях...

— Очевидно в міру! — додаємо зараз. Ніхто не може похвалити такого, що димить як фабричний комин, чи пе як верблюд воду.

І не звертаємо уваги на той жовтий, скромний зшиток, що зветься „Відродження"; а з тим разом і на товариство, що стільки вже літ бореться з двома ворогами: Нікотиною і Алькоголем. Бореться, хоч не з одного боку перешкаджають, хоч грошей на зброю не стає, хоч кожний схиблений удар викликує сміх у невтральних.

А таки...

Якби не горілка, то неодна полонина на горах, неодна нива на долах булаб до нині живила споконвічних своїх власників і не пустилаб їх на жебри.

Якби не курення („куріння" — як пише „Відродження"!), то не одна стодола стоялаб до нині не спалена, неодні груди дихалиб ще туземним повітрям, неодні нерви можна булоб уживати замість посторонків, а вже про гроші... аж страшно подумати! Я сам міг би поїхати довкола світа і то хто зна чи не другою класою.

Переглядаю зшиток „Відродження" і ось такі думки думаю. А зір блудить по сторінках і то тут, то там спиниться на хвилину.

Ось рубрика: „Голоси наших Читачів"... Для кожного газетяра цікава рубрика. Що пишуть ті, яким ми вічно пишемо.

Бачу на вступі письмо від гр. кат. Митрополичого Ординаріяту у Львові. Хвалять, обіцюють піддержати, поручати видання.

На другім місці письмо від станиславівського Єпископського Ординаріяту.

„В залученню звертається переслані тут календарі на р. 1935, видані через Т-во „Відродження". (підпис нечиткий)"

На третім письмо Апостольського Адміністратора Лемківщини д-ра В. Масьцюха. Бажає ідеї, яку проводить „Відродження" якнайкращого розвитку, „одначе кольпортувати на терені тут. Апостольської Адміністрації брошурок і летючок, виданих Т-вом „Відродження" уважаю недоцільним, а навіть шкідливим під кожним оглядом, а найбільше під оглядом церковним і релігійним.

Одначе до Лемка з ідеєю Відродження можна підійти не брошурами, в яких не чуєся термін русин й руский, але брошурами з задержанням історичного терміну русин, руский, якого Лемко не дасть собі за нічо в світі вирвати.

Якщо Хвальне Товариство хоче свою діяльність поширити також й на Лемківщину, то зволить перед тим постаратися о видання брошурок спеціяльно для Лемків, згідних з ідеологією лемківською, а се найлекше можна буде осягнути в порозумінюся з Товариством ім. Михаїла Качковского, якого між іншим є девіза поширювати тверезість й ощадність серед нашої суспільности".

Коротко: термін „русин", „руский", лемківська ідеольогія і Т-во Михаїла Качковского.

Термін „русин", „руский" знаю віддавна, про Т-во Михаїла Качковского, не чую віддавна, але про лемківську ідеольогію не чув ще як жию і як мене ноги носять... Але — мій Боже! — повстають кожного дня нові нації в Галичині, чому не може на терені Апостольської Адміністрації повстати якась лемківська ідеольогія. Не знаємо ні її автора, ні її основ, але це не пересуджує справи. Зате направду цікаво, чому брошурки „Відродження" мають бути шкідливі для лемка „під оглядом церковним і релігійним?" Не припускає хіба Ш. Автор, що лемко прочитавши „Відродження" перестане ходити до церкви, або ще гірше розіпється!?..

Передо мною зшиток у жовтій окладинці, з двома образками. Чи не додатиб ще третього... Наприклад: Лемко читає „Відродження" розбивши фляшку і... лемківську ідеольогію!

Галактіон Чіпка.

Вільномулярі або масони.

ЩО ТАКЕ МАСОНСТВО І ЗВІДКИ ВОНО ВЗЯЛОСЬ?

(Продовження.)

Отже ця таємничість надавала організації чару і поезії, побуджувала „братів" до масонської карієри, щоби лише пізнати цілий секрет. Ця конспіративність була конечна, бо інакше булаб масонерія не могла поширюватися серед християнських суспільностей; всякий незіпсутий християнин відскочив би від цієї організації, як від зарази, якби не було цієї таємничости. Треба взяти під увагу, що ще в першій половині XVIII. століття карні кодекси поодиноких держав карали тяжкими карами, а навіть горлом за єресь, безвірство і т. д. Тому треба було бути обережним, подавати трутину поволі, старатись приєднати віруючого християнина позірними цілями, роблячи його рівночасно індиферентним у релігійних справах, щоби опісля у вищих ступінях зробити зі свого адепта ревного вільномулярa.

Все, що я тут сказав, може видаватися пересудом, сторонничістю, упередженням тощо. Одначе покликуюся в тому випадку на масонські джерела. Восьма стаття конституції медіолянської льожі з 1863. р. каже: „Остаточною цілю масонерії є обеднання всіх свобідних людей в одну велику родину, яка моглa би заступити з часом всі церкви, побудовані на сліпій вірі і теократичній владі, всі забобонні вірування, позбуті толеранції і взаємно собі ворожі, щоби на їх місце заложити одиноку і правдиву церкву людства". Інша масонська льожа в Торіно з тих самих часів каже: „Цілю вільномулярства є емансипація сумління, апотеоза думки, інавґурація знання на вівтарях Бога". Таких прикладів можна би навести безліч. Вправді до масонів належало богато світових людей, але це не повинно нікого впроваджувати в блуд щодо дійсних завдань вільномулярства. Богато великих людей на ріжних ділянках людського знання й діяльности належало до льож, але вони, отумані позірними, по суті шляхотними цілями масонерії, не знали, або навіть не догадувалися правдивого вигляду ідеольогічного обличчя вільномулярства. Дійсних масонів, втаємничених у все було і є в кожнім краю дуже мало. Навіть деякі „брати" в найвищих ступінях не знають усього, бо їх допущено туди лише „гоноріс ґрація" задля їх соціяльної або політичної позиції. Зрештою вільномулярі в поодиноких краях у цілях замаскування своїх завдань окрім повище наведених позірних тенденцій підтримують також політично-соціяльні рухи, течії, які є принадливі для населення або поодиноких кляс суспільности. Наприклад льожі Північної Америки підтримували в XVIII. століттї аспірації тамошньої людности в напрямі утворення власної держави, незалежної від Анґлії. Не диво, що сам батько відродження американського народу Юрій Вашингтон належав до вільних будівничих і вірив у їх шляхотність. Зрештою про вплив масонства на політику говоритиму пізніше. Тут треба лише зазначити, що підтримування політично-суспільних рухів уважають вільномулярі цілком слушно за найкращий пропаґандивний засіб для своєї орґанізації.

Вільномулярство має свої передісторичні леґенди і свою історію. День 24. червня 1717. р належить уважати за день народин цієї могутньої орґанізації. Вправді самі вільномулярі кажуть, що їх чин сягає часів будови святині Соломона або часів єгипетських священиків за панування Тутанкгамена, інші зпоміж них бачать у Христі „брата Масона" і т. д., але це все розголошують масони лише тому, щоби надати їх-ній орґанізації більшої поваги. Дві гіпотези виданоться більше правдоподібними, а саме: одна зважає вільномулярство дальшим розвитком темплярів, друга знову бачить у предметовій орґанізації продовження німецького мулярського цехову з XIII. століття. Доказано, що темплярі попали в єресь гностицизму, відступили від віри, плекали антихристіянські практики, тонули в еротиці і займалися крадіжами. Це все сповивали вони великою тайною, веліли вступившому до них присягати, що додержить тайни і т. д. То-

му наступило розвязання цілого ордену. Деяку частину монахів покарано смертю, як напр. великого майстра Молея, інших засудили за менші кари, а дальша їх частина розбіглася по цілій Европі. Частина осіла тоді в Шотляндії, заснувала своє товариство і далі плекала своє безбожне ремесло. Щоби охоронитися перед переслідуванням влади, засланялися вони назовні гуманітарною і філянтропійною діяльністю, а до давньої присяги додержання тайни додавали нову: присягу пімсти за смерть Молея на папі і королеві, на церкві і політичнім ладі, побудованім на християнстві. Дійсно, якесь духове посвоячення між темплярями і вільномулярами є. Тут і там конспіративність, у одних і у других аморальна присяга додержання тайни і необмеженого послуху провідникам; одні і другі заперечують божество Христа. Навіть ті самі обряди і церемонії практикують в обох організаціях. Передовсім на якесь посвоячення вказує в одних і в других прийняття фільософії ґностиків, що стверджує відносно вільномулярів безіменний командор одної масонської льожі в Льозанні в 1875. р. в своїй праці: „La maSonerrie aptique".

Багато схожого мають льожі вільномулярів, себто їхні організаційні клітини з зімецьким правдиво мулярським цехом із XIII. століття. До того часу ґотицька архітектура в Німеччині була в руках бенедектинів. До помочі при роботі брали вони світських мулярів, а їхніми роботами проводив монах бенедиктин, якого звали: „Venerabliis magister". З часом, коли світських мулярів прибувало щораз більше, вони звільнилися спід супрематії монахів і заснували власну корпорацію, як „братство будівничих". Його цілю було будувати церкви в ґотицькому стилі, плекати й удосконалювати ґотики, вставляти струнні колюмни, запинати широкі склепіння і стрілисті луки. З конкуренційного огляду вони держали свою штуку в тайні перед нечленами. Мандрували вони з місця на місце малими громадами, а така організаційна клітина називалася по німецьки „Баутітте", або опісля в Анґлії „Льоже". Для певнішого збереження монополю, держали вони в тайні свою мулярську штуку, як продукування трівкого цементу, випалювання цегол, виконування легких мистецьких вязань („аркада"), які знали лише майстри, а яких не виявлювано ученикам ні челядникам. Кожний муляр задержував це в тайні під моральною санкцією присяги; тому, що присяга вяже людей свобідних і чесних, тому могли вступати до братства люди знані зі своєї чесности. Щоби не зрадитися з чимсь зі своєї штуки перед нечленами, пізнавали вони себе по ріжних знаних лише їм знаках, гаслах і дотиках. На чолі таких „Баутіттен" стояв майстер, званий „Венерабіліс маґістер", титул, який носив колись наставник бенедиктинів. Опісля покликано такі братства до Анґлії і Шотляндії, де вони приймали учеників і челядників споміж місцевого населення, так, що зчасом складалися вони там переважно з анґлійців і шотляндців.

(Продовження буде.) *Д-р Петро Мінко.*

Ґімназія Рідної Школи в Коломиї.

У вчорашньому числі „Діла" оголосила Управа ґімназії Р. Ш. в Коломиї, що вписи будуть відбуватися від 26. травня до 15. червня 1935. При цій нагоді уважаємо необхідним дати деякі заввагн щодо тієї школи.

Ця ґімназія іствує вже 15-тий рік, а що ведена дуже солідно, тому здобула собі признання й довіря цілого Покуття. Зразу була це чисто дівоча ґімназія, а від минулого року дістала право коедукації і приймає також хлопців.

Ця заслужена ґімназія Р. Ш. в осередку Покуття має якнайкращі умовини й вигляди розвитку. Приміщення ґімназії ясне, гіґієнічне в репрезентаційному будинку українського Народнього Дому, де займає II. поверх. Прегарно вивінувана наскрізь модерно всіми науковими середниками як: бібліотеки, кабінети природничі, фізикальні, робітні аж до просторої руханкової салі і спортового грища включно, чого може позавидувати неодна державна ґімназія.

Дбайлива опіка учительського збору, батьківського Кружка і Старшини Кружка Р. Ш. йде в тому напрямі, щоби кожній талановитій українській дитині дати якнайбільше пригожі умовини кінчити цю загально освітню ґімназію. Особливу увагу звертає ґімназія Р. Ш. на доплив селянської молоді і тому для селянських дітей передбачені якнайдальше йдучі полекші аж до знижки шкільної оплати повизше державної норми. У випадках, гідних уагляднення, така знижка може дійти навіть до 5 зол. місячно.

На ці виїмково корисні умовини звертаємо увагу нашого громадянства. Зокрема звертаємося до українського духовенства, учительства, до всеї української інтеліґенції і свідомих громадян вперше черґу Коломийщини, Снятинщини й Косівщини з гарячим закликом, щоби згідно з передвоєнною традицією впливали на батьків та опікунів молоді і спрямовували її до ґімназії Р. Ш. в Коломиї. Тому й обнижено загалом шк. оплати, щоби таким чином дати змогу ширшим верствам суспільности користати з ґімназії. З огляду на те, що й наука в новітніх ґімназіях коротша, бо триває всього тільки 4 роки, свідоме українське населення Покуття сповнить свій національний обовязок і заповнить ґімназію Рідної Школи в Коломиї по береги.

Batько.

НОВИНКИ

— ПОДАЄМО ДО ЗАГАЛЬНОГО ВІДОМА, що всякі оповістки про загальні збори, концерти, відчити, товариські сходини, посмертні згадки та вістки особистого характеру міститимемо тільки за оплатою. — Адміністрація „Діла".

— **Робітня футер Юліяна Глушевського,** Львів, пл. Капітульна 3, I. пов., тел. 54-56. Приймає футра до перехову на літо. 1138 18-?

— **Міністер Завадзький у Львові.** З Варшави приїхав до Львова міністер скарбу проф. Завадзький. Замешкав у воєвідстві. Відбув ряд конференцій, а в неділю вечором відїхав до Кракова.

— **Похорони марш. Пілсудського у львівських кінах.** У понеділок, 27. травня всі львівські кіна (за виїмкою кіна „Рай" і „Сонце") висвітлюють похорони марш. Пілсудського. Сеанси для цивільної публики в год. 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22 і 23. Кіна „Паляс" і „Атлянтик" для цивільної публики висвітлюють похорони від год. 18. до 23. Ранішні години до 12. впол. призначені для шкільної молоді.

— **Затроїлись алькоголем.** Рятункова стація відвезла до шпиталю якогось Тад. Домбровського, що затроївся алькоголем, крім того мав поранені руки. — Рятункова стація заопікувалася Теоф. Фицичаком, якого побив М. Корн на розі вул. Леґіонів і Сикстуської. Він теж затроївся алькоголем. Заопікувалася цяж стація Петром Цюмбутрою, бо й він затроївся алькоголем.

— **Львівська хроніка.** Поліція арештувала власника спедиційного бюра Макса Тімана з вул. Рутовського 7, тому що бив пса та чинно зневажив жінку полковника, членицю т-ва охорони звірят, яка вставилася за псом. — У графічному заведенні Геґедіса при вул. св. Михайла ч. 4. застрайкували робітники, тому що не заключили з ними дальї збірної умови. Страйкарі як день так ніч не кидають льокалю заведення. — При вул. Сенкевича 9. помер нагло на серцевий удар купець Йоель Зайдельштайн, що приїхав із Румунії. — На вул. Стрийській авто наїхало на віз Ів. Богача та розбило його. — На вул. Пелчинській наїхало авто на м-ра Бориса Ольшанського й поранило його. Заопікувалася ним рятункова стація. — У брамі заведення сиріт при вул. Кадетській дві матері підкинули свої діти: 2-тижневу дівчинку та 2-літнього хлопчика. Третю дитину підкинено в брамі дому при вул. Малецького 9. До сорочки дитини причеплено карточку зі запискою, що це 3-місячна Володислава Стрільчик.

— **Потяг переїхав череду коров.** На залізничому шляху між [illegible] і Межиходом особовий потяг наїхав на череду, зложену із 13 коров. Три корови роздерло на кусні. Завинив пастух що бачив, як потяг надїздить, проте пустив корови на шлях, думаючи, що зможе їх перегнати.

— **Алькоголізм серед шкільних дітей.** Статистика, переведена серед шкільної молоді в Лодзі, виказує жахливий зріст алькоголізму серед дітей у шкільному віці. Стверджено, що 87 проц. дітей пє алькогольні напитки, часто в товаристві старших осіб.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Великий Міський Театр.

Понеділок, 27. V. З причини ґенеральної проби нечинний.

Вівторок, 28. V. год. 7·30 веч. „Студентка" (на осн. Вікі Бави). Премієра.

Театр Ріжнородностей.

Понеділок, 27. V. год. 7·30 веч. „Перша песа Фанні".

Вівторок, 28. V. год. 7·30 веч. „Перша песа Фанні".

Кіна.

АДРІЯ: „Распутін — злий дух Росії".
АПОЛЬО: „Не хочу знати хто ти".
АТЛЯНТИК: „Хлопці з пл. Зброї" (на осн. Фр. Мольнара).
ВАНДА: „Леґіон життя", „Життя без завтра".
ҐРАЖИНА: „Двобій жінок".
КАСІНО: „Шукачі золота".
КОЛІСЕИ: „Надя", та ревія „Цвітучі бози".
КОПЕРНИК: „Катюша" (Анна Стен).
МАРУСЕНЬКА: „Жид Зіс" (Конрад Файт).
МІРАЖ: „Під твою оборону".
МУЗА: „Людина, що продала голову".
ПАКС: „Голгофта".
ПАЛЯС: „Азбука кохання".
ПАН: „Молодий діс".
РАЙ: „Антко поліцмайстер" (Димша).
СВІТ: „Нана", „Серце волоцюги".
СОНЦЕ: „Людина - малпа", ревія „100 відсотків для вас".
СТИЛЕВЕ: „Дама з Мулен Руж" і ревія „Гумор і темпо".
УТІХА: „Чортівський ковбой" і ревія.
ХИМЕРА: „Розсміяні очі" (Шерлі Темпль).

Закордонне радіо.

Понеділок, 27. травня 1935.

Відень (506,8) 12·00 Травневі пісні 14·00 Соната г-моль Ліста, 20·00 Вес. мікрофон, 22·45 Камер. музика, **Братислава** (298,8) 17·10 Скрипка, 18·35 Форт. твори Рахманінова, **Кошиці** (259,1) 19·00 Нар. пісні, **Прага** (470,2) 17·35 Віольончеля, 20·15 Юґосл. пісні, **Париж** (1648) 20·00 Камер. концерт (муз., сп.), **Берлін** (356,7) 15·15 Легка музика, 17·00, 20·20 Концерт, **Кеніґсвустергвазен** (1571) 14·00 Муз. всячина, 21·00 Камер. концерт, **Кельн** (455,9) 16·00 Суїта на флет, кларнет і фаґот Мелятіна, **Ляйпціґ** (382,2) 18·50 Легка музика, 21·00 Твори Баха, **Мінхен** (405,4) 15·20 Пісні Шуберта, 16·10 Весн. кантата, 20·40 Муз. вечір, **Будапешт** (550,5) 13·30 Концерт, 17·30 Форт., 18·40 Пісні, 19·50 Сольо на тароґато, 21·30 Концерт, **Міляно** (221,1) 11·30, 13·10 19·15 Легка музика, 22·00 Виступ піяністa Даріо Мільго, **Рим** (420,8) 17·05 Вок.-інстр. концерт, 20·55 Камер. концерт.

Вівторок, 28. травня 1935.

Відень (506,8) 12·00 Концерт, 17·20 Форт. ресіталь, 19·30 Спів (Немет сопр.), 21·40 Перли опер, 24·00 Нові віденські оперетКові мельодії, **Кошиці** (259,1) 17·00 Слов. нар пісні, **Мор. Острава** (269,5) 19·20 „Масковий баль" оп. Вердія, **Прага** (479,2) 17·40 Пісні, 18·20 Сп. ресіталь, 21·00 Іт. суч. музика, 22·30 Суч. музика, **Париж** (1648) 12·00 Концерт, 20·45 Вечір всячини, **Білгород** (437,3) 13·15, 16·30 Пісоньки, **Берлін** (356,7) 14·15 Солісти, 19·00 Пісні, 19·30 Соната на скр. й арфу, 20·45 Розр. концерт, **Франкфурт** (251) 16·00 Форт. твори Шопена, **Кеніґсвустергавзен** (1571) 14·00 Муз. всячина, 16·00, 20·45 Вес. мельодії, **Кельн** (455,9) 16·00 Діт. хор, 21·20 „Гарна мельничка" пісні Шуберта (Енґель, тенор) **Мінхен** (405,4) 16·10 Суч. камер. музика, **Будапешт** (55,5) 12·05 Форт. ресіталь, 13·20, 23·00 Циг. музика, 19·30 „Аїда" оп. Вердія, **Міляно** (221,2) 11·30 Легка музика, 13·15 Розр. концерт, 21·20 „Саванаролa" песа Алетія, **Рим** (420,8) 17·15 Легка музика, 21·30 Скр. ресіталь Дж. Бакара.

Львівське радіо.

Понеділок, 27. травня 1935.

6·30 Ранішня авд. 7·50 Практ. вказівки, 8·00 Авд. для шкіл, 8·05 Авд. для новобранців, 11·57 Сиґнал часу, 12·03 Метеорольоґічні вістки, 12·05 Музика з ґр. пл., 12·45 Вказівки для молодих матерей, 13·05 Мельодії Альбіону — секстет, 13·55 Експорт, 15·35 Біржа, 15·45 Концерт орх., 16·30 Лекція нім. мови, 16·45 Форт. твори на ліву руку, 17·00 Для дітей: У травні, Пісоньки, 17·20 Заг. польська резерва, 17·40 Боротьба проступку з людською легкодушністю, 18·00 Фільм. огляд, 18·10 Арії та пісні в супр. форт., 18·25 Авд. охорони звірят, 18·30 Моди, 18·40 Культ. життя, Сільва рерум, 18·45 Ґр. пл., 19·15 Гусятин, 19·25, 19·29 Спорт. вістки, 19·3 Вояцька авд., 20·00 Концерт секстету, спів Плонський (баритон), 20·45 Веч. денник, 20·55 Як працюємо, 21·00 Концерт суч. камер. музики, 22·00 Реклям. концерт, 22·15 Сальон. музика, 23·05 Музика з ґр. пл.

Вівторок, 28. травня 1935.

6·30 Ранішня авд., 7·50 Практ. вказівки, 8·00 Авд. для шкіл, 8·05 Авд. для новобранців, 11·57 Сиґнал часу, 12·02 Метеор. вістки, 12·05 Тріо, 12·50 Хвилинка для жінок, 12·55 Полудн. денник, 13·05 Ґр. пл., 13·50 З ринку праці, 13·55 Експорт, 14·00 Музика з ґр. пл., 15·35 Біржа, 15·45 Концерт, 26·30 Для дітей: Що діється, як ми спимо, 16·45 Концерт, 17·00 Скринька ПКО, 17·15 Концерт солістів (спів, муз.), 17·50 Фальшиве зізнання (сусп.-правна гутірка), 18·00 Концерт хору, 18·15 Фільм. фраґмент Ю. Тепи, 18·30 Реклям. концерт, 18·45 Ґр. пл., 19·15 З новчасного дому, 19·25, 19·28. Спорт. вістки, 19·35 Форт. ресіталь, 19·50 Акт. фейлетон, 20·00 Ґр. пл., 20·45 Веч. денник, 20·55 Як працюємо, 21·00 Симфон. концерт (сканд. музика), 22·00 Музика концерт орх., 22·30 Польська фотографія вчора й нині, 22·45 Музика з ґр. пл.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

Новітня робітня обуви Івана Івасівки при вул. Личаківській 15, виконує найновіші зразки мужеської, люксусової обуви, Спеціяльність ортопедична обува. 1580 8—30

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло" З друкарні Вид. Спілки „Діло". Львів, Ринок 10.